

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M.M.** , narozený ...
státní příslušník Kyrgyzské republiky,
naposledy známým pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců
Balková, Balková 1,
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., IČO 45768676,
sídlem Kovářská 939/4, Praha 9,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-333/LE-BA02-BA04-PS2-2019 ze dne 8.
10. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 21. 6. 2019 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v Zařízení pro zajištění cizinců Balková. Žalovaný správní řízení o žádosti zastavil. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Plzni zamítl rozsudkem č. j. 60 Az 50/2019-39 ze dne 27. 9. 2019. Protože žalovaný očekával vyznačení právní

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

moci tohoto rozsudku v nejbližších dnech, prodloužil stávající zajištění žalobce zajištění podle § 46a odst. 5 zákona o azylu do dne 19. 10. 2019.

2. Proti rozhodnutí žalovaného o prodloužení doby trvání zajištění žalobce brojil žalobou. V ní zejména rozporoval závěry žalovaného ohledně nemožnosti uložit některé z mírnějších zvláštních opatření dle § 47 odst. 1 zákona o azylu, protože je nehodnotil ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu žalobce. Žalovaný se spokojil s konstatováním, že v nejbližších dnech nabude právní moci zamítavé rozhodnutí krajského soudu, vlivem čehož žalobce ztratí status žadatele o mezinárodní ochranu a pozbude motivaci k další spolupráci se žalovaným. Dále žalobce nesouhlasil s navázáním rozhodnutí žalovaného na právní moc rozsudku krajského soudu č. j. 60 Az 50/2019-39, protože nemusí nabýt právní moci do dne 19. 10. 2019, tj. do posledního dne prodlouženého zajištění.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na příslušná ustanovení zákona o azylu, a konstatoval, že důvody pro zajištění dány jsou – žalovaný nemá pobytový titul, bude mít motivaci přerušit kontakt a skrývat se před vyhoštěním. Dále upozornil na skutečnost, že rozsudek krajského soudu č. j. 60 Az 50/2019-39 nabyl právní moci již 1. 10. 2019.
4. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. V rozhodovací činnosti správních soudů se ustálil názor, že účelem zajištění žadatele o mezinárodní ochranu podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu v situaci, kdy existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze účelově, není pouze zabezpečit jeho účast v řízení o mezinárodní ochraně, ale především zabezpečit jeho dostupnost pro výkon rozhodnutí o vyhoštění pro případ, že by se toto rozhodnutí stalo vykonatelným v důsledku negativního výsledku řízení o mezinárodní ochraně. Při posouzení účinnosti zvláštních opatření podle § 47 zákona o azylu pak je třeba přihlídnout k důvodu zajištění a hodnotit, zda by uložením pouze zvláštního opatření nebyl zmařen cíl, k němuž by jinak zajištění směřovalo. Je proto namístě zohlednit pobytovou historii žadatele o mezinárodní ochranu (srov. cit. rozsudek NSS č. j. 1 Azs 349/2016-48).
6. Těmto požadavkům napadené rozhodnutí odpovídá. Vychází z toho, že žalobce v České republice žádal o mezinárodní ochranu opakovaně a neúspěšně, a bude tedy motivován se skrývat před případným vyhoštěním. Z rozsudku č. j. 60 Az 50/2019-39 odkazovaného žalovaným pak plyne, že žalobce při neúspěchu předchozí žádosti o mezinárodní ochranu vycestoval, obstaral si padělaný pas a do České republiky se vrátil pod falešnou identitou. Za toho stavu nebylo lze očekávat, že se žalobce dobrovolně podrobí uloženým omezením a bude k dispozici pro řízení o vyhoštění, tedy že zvláštní opatření bude účinné.
7. Tvrdil-li žalobce, že zajištění není možné vázat na vyznačení právní moci rozsudku č. j. 60 Az 50/2019-39, není zřejmé, co tím míní. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 1. 10. 2019, tedy šest dní před vydáním rozhodnutí žalovaného. Žalovaný ani žalobce tedy nemohli mít pochybnost, že rozsudek právní moci nabude (žalobci byl již doručen a není důvod, proč by neměl být včas doručen i žalovanému jako státnímu orgánu). Zpětné pozbytí smyslu zajištění pak z ničeho neplyne. Smysl zajištění spočíval právě v tom, aby žalobce neměl možnost se skrývat před ukončením pobytu na území státu. Skutečnost, že může být propuštěn po uplynutí maximální přípustné doby zajištění, sama o sobě nevypovídá o tom, zda byl zajištěn důvodně.

8. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 4. listopadu 2019

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce